

И до гдѣто тѣ сж гледахъ единъ дръги за да отгатижъ какъбѣ значъ тоба, този часъ дѣк калѣски сѣ запрѣхъ предъ дѣдѣмъ тж нбанѣмъ вжщъ. Три господиновцы и дѣк посподжи прекрасни слѣхѣхъ отъ тѣхъ сѣ сжпы премѣны и оклѣчени и сѣ мѣтнхъ на пжгрѣдки-тѣ старецови. кой-то сѣкаше чѣ баиѣба.

— Тетѣ рече по старый не ны ли познавашъ? азъ сѣмъ сынъ ти Петръ тѣрговѣцъ на благоконны-тѣ масла въ Варшавъ и Ролшъ; таа господжа е стѣпанка-та ми.

И второй сѣ укади, — азъ сѣмъ сынъ ти Гавриилъ ето и жена-та ми; и азъ сжщѣ тж станахъ тѣрговѣцъ на жита-та въ Варшавъ.

Тогѣзи и третій изъвика: — азъ сѣмъ твой Георгій идъ отъ индѣ-ж; гдѣ-то направихъ голѣмъ успѣхъ; разбрахъ; отъ вѣстницы-тѣ рестолаиѣ-то на братѣа-та си въ вѣршаба и отидохъ да ги намѣри-ж. Сѣга дойдѣхъмы за утѣшѣнѣе на старинъ-тѣ ти.

Гирмохъ-тѣ дѣдо Иванъ Шмидъ плачѣше отъ радѣсть и пригжртѣше синове-тѣ си, кой-то и благослови бедно сѣ жены-тѣ имъ.

— На тѣкѣ, о отчѣ, сѣми длѣжни за сѣчѣко-то си благополѣчѣе, продѣмахъ трима-та мѣ сынове. Яко не кѣ ны набѣчилъ да сѣбирамы сѣмена, травы, вѣлѣкы, перѣца и парѣцали, сѣга щѣхъмы да сѣмы просѣцѣи.

Така като казахъ, испалнихъ сѣ радѣсть сѣтны-тѣ дни на старый си баца. Останалы-тѣ у тѣрговѣца пары сѣ лихѣж-тѣ употребихъ ги окжѣдѣро и направихъ отъ тѣхъ бѣдно училищѣ въ село-то.